

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه

۱۷ جنوری ۲۰۲۴

یونس نگاه

[بخشهای قدرت]

قدرت دو بخش دارد. یکی عینی و دیگری ذهنی است. دولت قدرت مند یا ابرقدرت یکی هیكل واقعی دارد و دیگری سایه آن هیكلش است که در ذهن دوستان و حریفان شکل می‌گیرد.

هرچه هیكل دور و نیاز موده باشد، سایه‌اش کلان‌تر و ترسناک‌تر به نظر می‌رسد و هر قدر آن هیكل برای ناظران آشنا و لمس‌شدنی شود، به همان مقدار از سایه‌اش یا آن ترس ذهنی کاسته می‌شود.

امریکا و ناتو در سه دهه اخیر سایه قدرت خود را از دست دادند و از حمله اول و دوم بر عراق تا جنگ‌های افغانستان و لیبیا و سوریه خود را برای ساکنان این منطقه بسیار آشنا و ملموس ساختند. اکنون دولت‌ها و گروه‌های ضد امریکائی و ضد ناتویی در این منطقه با چنودوچون قدرت امریکا و متحدانش بسیار بیشتر از گذشته آشنا شده‌اند. دیگر آن تصویر امریکای بی‌رقیب سال ۱۹۹۱ که با حمله چند روزه مسیر حرکت‌های سیاسی و نظامی را در خاورمیانه تغییر می‌داد، و یا امریکای ۲۰۰۱ که با تهدیدش دولت‌های منطقه را به لرزه می‌انداخت، از ذهن‌ها شسته شده است. حتی حوثی‌ها جرأت می‌کنند به سوی کشتی‌های امریکائی و یا متحدان امریکا شلیک کنند و راکت‌های امریکا را جدی نگیرند.

قدرت نظامی امریکا در این مدت افزایش یافته است، ولی از سایه قدرتش بسیار کاسته شده و دیگر تهدیدها و هشدارهایش جدی گرفته نمی‌شود.

در فقدان آن اتوریتته، امریکا و متحدانش نمی‌توانند در جنگ‌های گرم و میدانی برنده شوند. برنده شدن در جنگ گرم، آن‌هم در چندین جبهه و گوشه‌های مختلف جهان ممکن نیست. پس از این شاهد تحقیرهای بیشتر امریکا و متحدانش خواهیم بود.

این اما به معنای کاهش جنگ نخواهد بود. ترس ناتو و امریکا می‌توانست خیلی جنگ‌ها را در نطفه خنثی کند، ولی پس از این سازمان‌ها و دولت‌های منطقه ما وقتی هوس جنگیدن کنند، دست به ماشه خواهند برد و به هشدار امریکا و ناتو وقع چندان نخواهند گذاشت. شاید در کشمیر، تایوان، آسیای میانه، قفقاز، شمال افریقا و خاورمیانه جنگ‌های خرد و کلان بسیار در بگیرد.